

- 2) Zarzut drugi oparty na fakcie, że Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie stwierdzając, że spółki grupy Giant China oraz Jinshan wiążą ściśle stosunki handlowe i strukturalne.
- 3) Zarzut trzeci oparty na fakcie, że Rada naruszyła art. 18 rozporządzenia podstawowego wymagając przedstawienia informacji, które nie były konieczne i co do których nie można było racjonalnie oczekiwać, że zostaną przedstawione przez Giant China.
- 4) Zarzut czwarty oparty na fakcie, że Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie uznając, że Giant China nie twierdziła, iż uzyskanie informacji dotyczących Jinshan stanowiło nieracjonalne obciążenie.
- 5) Zarzut piąty oparty na fakcie, że Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie uznając, że dowody przedstawione przez skarżącą nie mogły być zweryfikowane.
- 6) Zarzut szósty oparty na fakcie, że Komisja i Rada naruszyły prawo do obrony, przysługujące Giant China wymagając informacji, których nie mogła ona dostarczyć oraz odrzucając inne przedstawione przez nią dowody.
- 7) Zarzut siódmy oparty na fakcie, że Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie uznając, że nałożenie indywidualnej stawki celnej na Giant China stworzyłoby ryzyko obejścia.
- 8) Zarzut ósmy oparty na fakcie, że Rada w ocenie, czy wystąpiło ryzyko obejścia zastosowała w przypadku skarżącej inne kryteria niż kryteria stosowane w przypadku innych producentów i naruszyła zatem zasady niedyskryminacji i proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 19 sierpnia 2013 r. — Bayer CropScience przeciwko Komisji

(Sprawa T-429/13)

(2013/C 325/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bayer CropScience AG (Monheim am Rhein, Niemcy) (przedstawiciele: adwokat K. Nordlander i P. Harrison, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie jej skargi za dopuszczalną;

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 485/2013 z dnia 24 maja 2013 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków zatwierdzania substancji czynnych: klotianidyna, tiametoksam i imidachlopryd oraz zabraniającego stosowania i sprzedaży nasion zaprawionych środkami ochrony roślin zawierającymi te substancje czynne (Dz.U. L 139, s.12); oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący okoliczności, że wydając zaskarżony akt, Komisja przekroczyła kompetencje przyznane jej zgodnie z rozporządzeniem nr 1107/2009 ⁽¹⁾ (zwanym dalej „rozporządzeniem upoważniającym”) oraz iż zaskarżonemu aktowi brak jest zatem odpowiedniej podstawy prawnej, ponieważ:

— Komisja naruszyła art. 21 rozporządzenia upoważniającego, i) nie uwzględniając danych z monitorowania wskazujących, że przedmiotowe substancje czynne nie stanowią niedopuszczalnego zagrożenia dla pszczół oraz ii) przyjmując błędny wniosek, że istnieją nowe, istotne informacje naukowe przyznające Komisji kompetencje do działania; oraz

— Komisja naruszyła art. 49 rozporządzenia upoważniającego, zakazując sprzedaży nasion zaprawionych przedmiotowymi substancjami czynnymi bez wykazania istnienia „istotnych obaw”, że zaprawione nasiona mogą „stanowić poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi lub zwierząt albo dla środowiska”, któremu „nie można w zadowalający sposób zapobiec” za pomocą innych środków.

2) Zarzut drugi dotyczący okoliczności, że zaskarżony akt był wydany z naruszeniem art. 12 ust. 2 i pkt 3.8.3. załącznika II do rozporządzenia upoważniającego i pozbawił skarżącą możliwości powołania się na uzasadnione oczekiwania, ponieważ:

— rozporządzenie upoważniające stanowi i skarżąca żywiła uzasadnione oczekiwania, że obowiązujące i mające zastosowanie wytyczne będą wykorzystane w celu przeprowadzenia oceny ryzyka, które leżą u podstaw zaskarżonego aktu, niemniej nie uwzględniono obowiązujących i mających zastosowanie wytycznych na korzyść opinii naukowej niebędącej wytycznymi ani projektem wytycznych, który ani nie był dostępny, ani uzgodniony.

3) Zarzut trzeci dotyczący okoliczności, że stosowanie przez Komisję rozporządzenia upoważniającego przy wydawaniu zaskarżonego aktu stanowi naruszenie praw podstawowych skarżącej, a mianowicie prawa własności i prawa do prowadzenia działalności gospodarczej, ponieważ:

— decyzje o cofnięciu (i zmianie) zezwoleń na środki skarżące, są oparte na niezgodnym z prawem stosowaniu rozporządzenia upoważniającego, które niedostatecznie uwzględniło bezpieczne stosowanie od dłuższego czasu przedmiotowych substancji czynnych oraz wartość i zakres własności intelektualnej skarżące i długoterminowych inwestycji w odniesieniu do substancji czynnych.

4) Zarzut czwarty dotyczący okoliczności, że zaskarżony akt został wydany w wyniku postępowania, w którym nie przestrzegano przysługującego skarżące prawa do bycia wysłuchanym, ponieważ:

— przeprowadzenie oceny istotnego ryzyka na podstawie opinii naukowej i projektu wytycznych (w przeciwieństwie do obowiązujących i mających zastosowanie wytycznych) doprowadziło automatycznie do wskazania „braków w danych”, w przedmiocie których skarżąca nigdy nie miała możliwości zajęcia stanowiska.

5) Zarzut piąty dotyczący okoliczności, że wydając zaskarżony akt, Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności, ponieważ:

— w wielu dziedzinach (w tym w odniesieniu do ograniczeń wykorzystania środków skarżące do stosowania dolistnego, amatorskiego i w pomieszczeniach), zaskarżony akt wykracza poza to, co jest właściwe do osiągnięcia jego zgodnych z prawem celów, a nawet może je naruszać, a Komisja nie rozważyła możliwości mniej restrykcyjnych regulacji, jakimi dysponowała.

6) Zarzut szósty dotyczący okoliczności, że, wydając zaskarżony akt, Komisja naruszyła zasadę ostrożności, z uwagi na to, iż:

— z wydania tego aktu wynika w szczególności, że Komisja, jako podmiot zarządzający ryzykiem, przyjmuje czysto hipotetyczne podejścia do ryzyka, które jest oparte na zwykłych przypuszczeniach i niepotwierdzone naukowo, (ponieważ wynik oceny ryzyka, w znacznym stopniu, nie jest solidną oceną naukową) i że Komisja odmawia przeprowadzenia analizy ewentualnych korzyści i obciążeń wynikających z jej działań.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG

Odwołanie wniesione w dniu 19 sierpnia 2013 r. przez Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) od wyroku wydanego w dniu 26 czerwca 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-21/12 Achab przeciwko EKES

(Sprawa T-430/13 P)

(2013/C 325/63)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) (przedstawiciele: M. Arsène, pełnomocnik, wspierana przez adwokatów D. Waelbroeck i A. Duron)

Druga strona postępowania: Mohammed Achab (Bruksela, Belgia)

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

— uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej w sprawie F-21/12 w zakresie, w jakim stwierdzono w nim nieważność decyzji KESE z dnia 9 czerwca 2011 r. dotyczącej zwrotu dodatku zagranicznego wypłaconego Mohammedowi Achabowi od dnia 1 lipca 2010 r. i obciążono EKES własnymi kosztami oraz połową kosztów poniesionych przez skarżącego w pierwszej instancji;

— uwzględnienie żądań przedstawionych przez wnoszącego odwołanie, mianowicie oddalenie skargi jako całkowicie bezzasadnej;

— obciążenie drugiej strony postępowania odwoławczego kosztami niniejszej instancji oraz postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi pięć zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa w zakresie, w jakim SSP błędnie uznał, że przesłanki dotyczące zwrotu nadpłaconych kwot nie zostały spełnione.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa w zakresie, w jakim wydany wyrok przyczynia się do bezpodstawnego wzbogacenia skarżącego w pierwszej instancji.

3) Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie, jako że SSP niesłusznie uznał, iż KESE nigdy nie dokonał powiadomienia skierowanego do personelu w celu zwrócenia uwagi na skutki nadania nowego obywatelstwa.